

*увамь; катю: сѣорувамь, свашувамь, лѣкувамь,
кушувамь, царувамь, робувамь, сѣнувамь.*

амь и ямь; катю: выкамь, думамь, шрькалямь.

ѣ; катю: чисѣѣ, свѣѣѣ, грѣѣѣ, шурѣѣ, робѣѣ.

*ѣѣ; катю: живѣѣѣ, здравѣѣѣ, слабѣѣѣ, сшарѣѣѣ,
исвамь, освамь катю: бѣлисвамь, червисвамь, вра-
носвамь.*

Сложны рѣчи.

Има и сложны рѣчи, кои-то сѣ съставены отъ двѣ другы; катю: *дрѣводѣлецъ, гроздоберъ.*

179. Повече-то рѣчи сѣ сложны отъ имя и отъ глаголь; и тогава прѣва-та съставна рѣчь добыва о-кончяніе *о*, а втора-та окончяніе *ецъ* и *ивъ* (за прила-гательны) или *шво* и *іе* (за отвлѣчены); катю: *чюдо-шворецъ, шрудюлюбивъ; чюдошворшво, шрудюлюбіе.*

По свойство-то на языка такыва сложны рѣчи имѣть всякога имя-то отпрѣдъ а глагола испослѣ, за-това не бѣва да казвамы: *шисокунецъ* и *любючесшіе*, а *шконошисецъ, шесшюлюбіе.*

180. Сложны-ты отъ двѣ имена, отъ кои-то по-слѣдне-то е прилагателно, имѣть окончянія *ный* катю: *добронѣравный, благошріяшный.*

181. У Бѣлгарекый языкъ има и сложны отъ глаголь и отъ имя, у кои-то глаголь-тъ е туренъ въ повелително наклоненіе и имя-то не си е измѣнило окончяніе-то; катю: *плаши-миръ, скуби-свекрѣва, шрь-чи-ошашка, бори-мечка* и пр.

182. Сложны отъ прилагателно и отъ сѣществеи-